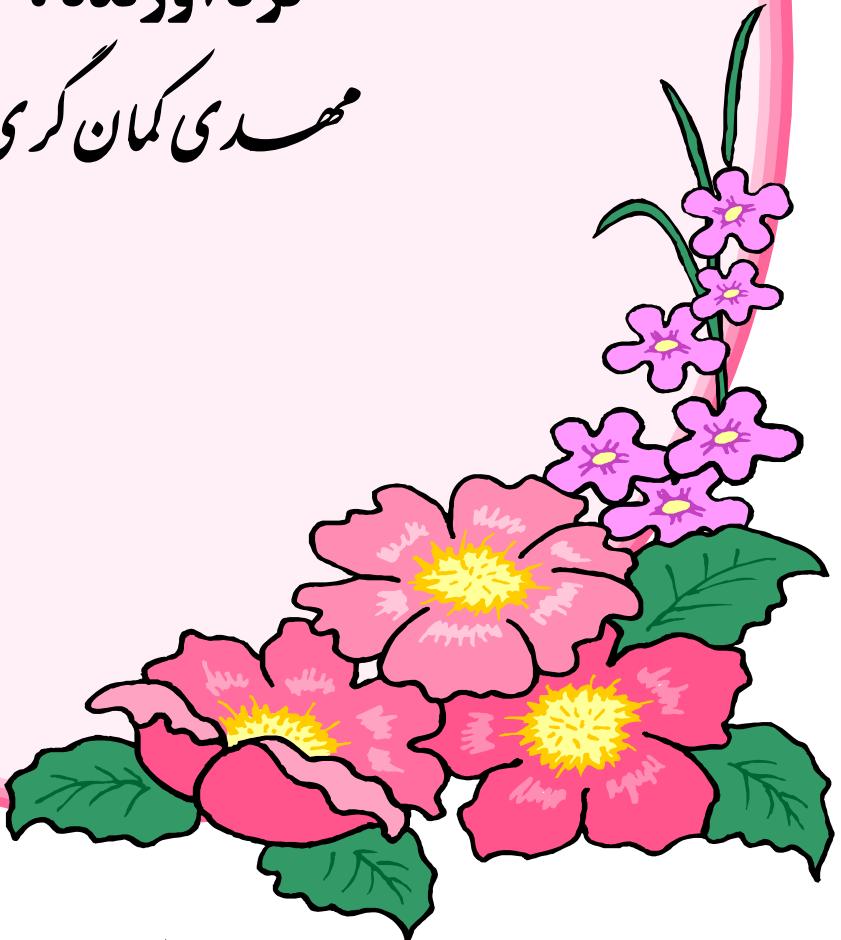

آشنایی با رله

و

مدارهای راه انداز (Driver) آن با ترانزیستور و میکرو کنترولر

گردآورند:
مهدی کمان‌گری

مقدمه :

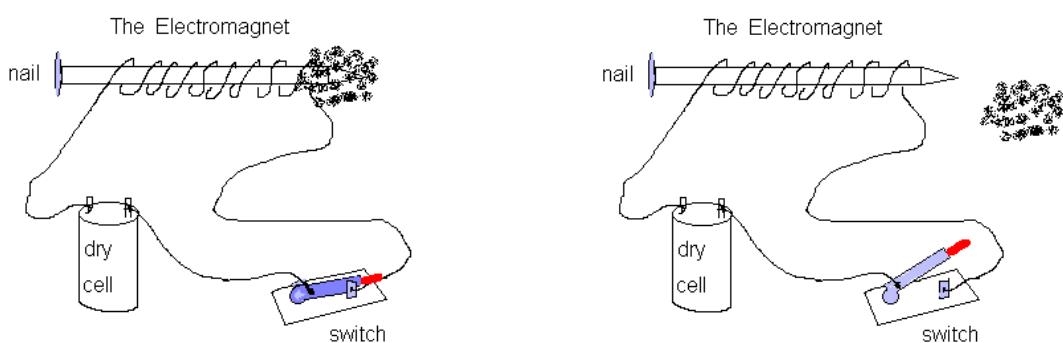
امروزه با پیشرفت چشمگیر مدارهای دیجیتال و بویژه میکروکنترولرهای کاربران به استفاده از مدارهای تمام اتوماتیک و دیجیتالی، همه‌ی فکر و ذکر دانشجویان، کارآموزان و مهندسین الکترونیک به سمت و سوی فراگیری این شاخه از علم جذاب الکترونیک کشانده شده است؛ تا جایی که برخی از دوستان با بعضی از قطعات پر کاربرد و تقریباً قدیمی همانند "رله" بیگانه و نا آشنا هستند و فقط اسم آن‌ها راشنیده‌اند. غافل از آن که همین قطعات به ظاهر آنالوگ (!!!) در مدارهای واسطه (Interfacing) مدارهای دیجیتالی از جمله میکروکنترولرها استفاده می‌شود.

تلash نویسنده‌ی این اثر، آشنایی با اجزای داخلی رله، عملکرد آن، معرفی انواع رله‌ها و مدارهای راه انداز (Driver) با ترانزیستور و میکروکنترولر و هر آن‌چه که به کاربرد در پروژه‌های عملی و آزمایشگاهی مربوط می‌شود، می‌بشد. هر چند که این مقاله عاری از اشکال نبوده و از تمامی دوستان و خوانندگان گرامی تقاضا می‌شود www.kamangari.blogfa.com که نظرات، انتقادات و پیشنهادات خود را در وبلاگ نویسنده به آدرس kamangari@gmail.com ارسال نمایند.

آشنایی با رله:

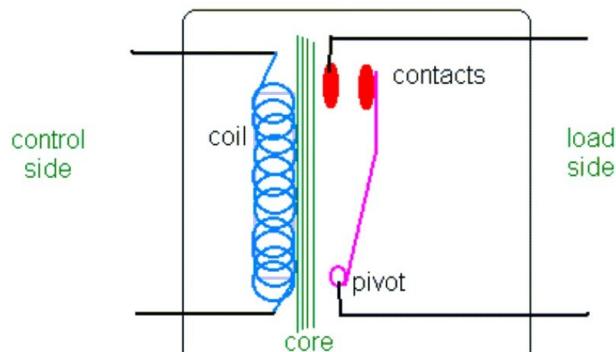
رله کلیدی الکترومغناطیسی است که با هدایت یک مدار الکتریکی دیگر، باز و بسته می‌شود و توسط **جوزف هنری** در سال ۱۸۳۵ اختراع شد.

اگر به شکل‌های زیر نگاه کنید، به یاد یک آزمایش ساده و قدیمی می‌افتد که اساس کار رله می‌بشد. حتی اجزای آن نیز همان اجزای رله می‌باشد که جوزف هنری در ساخت رله از آن بهره برده است.

رله‌ها شامل سیم پیچ، هسته آهنی و صفحه پلاتین می‌باشند. ممکن است یک فنر نیز به صفحه پلاتین متصل باشد و یا اینکه خود صفحه پلاتین حالت فری داشته باشد. (مطابق شکل زیر) در گذشته رله‌ها معمولاً با سیم پیچ

ساخته می شدند و از جریان برق برای تولید میدان مغناطیسی و باز و بسته کردن مدار سود می برdenد ولی امروزه بسیاری از رله ها به صورت حالت جامد ساخته می شوند و اجزای متحرک ندارند.

KAMANGARI.BLOGFA.COM

رله در لغت به معنای تقویت کردن می باشد . دلیل این نامگذاری این است که رله می تواند جریانی قوی تر از جریان ورودی را هدایت کند ؛ پس به معنی وسیع تر می توان آن را نوعی تقویت کننده دانست . ولی در الکترونیک می تواند دارای دو معنی کلی زیر باشد :

۱) ایستگاههای رله که همان ایستگاههای تقویت امواج تلویزیونی و رادیویی می باشد که معمولاً سر بعضی از کوهها و تپه های بلند قرار دارد .

۲) قطعه ای بنام رله که در مدارهای الکترونیک کاربرد زیادی دارد . شکل زیر ، دو نمونه از رله های متداول در مدارهای الکترونیک را نمایش می دهد :

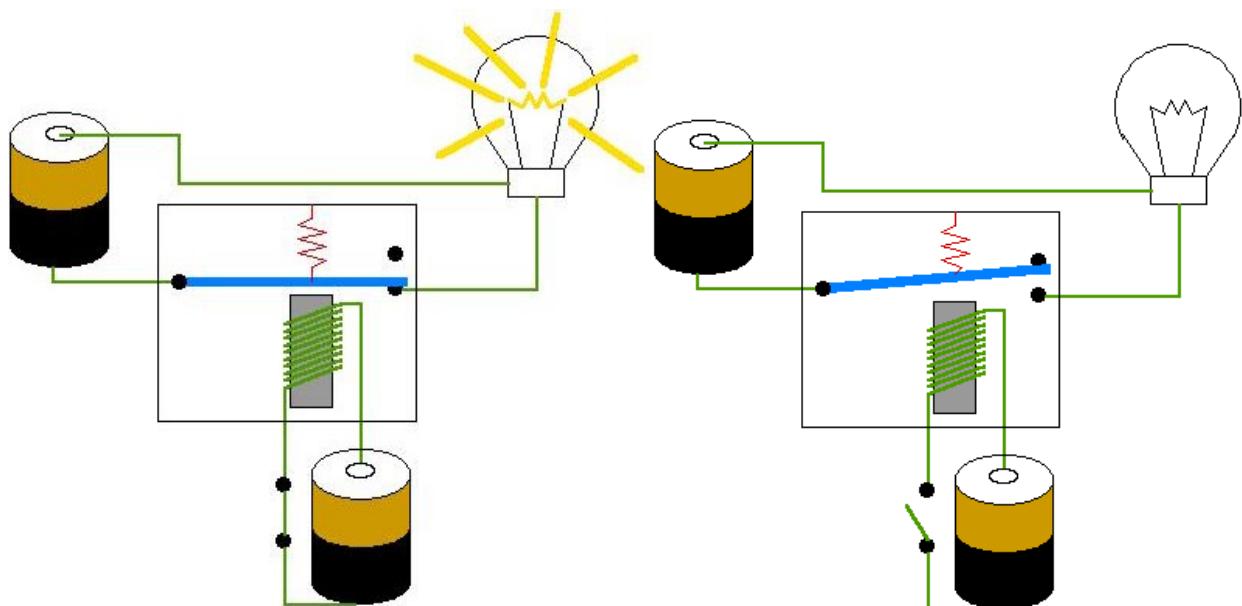

WWW.KAMANGARI.BLOGFA.COM

عملکرد :

هنگامی که جریان نسبتاً ضعیفی وارد سیم پیچ می شود، سیم پیچ و هسته آهنی تبدیل به آهنربا می گردد و پس از غلبه بر فتریت صفحه پلاتین، آن را به سمت هسته سیم پیچ حرکت داده و باعث اتصال کننکات ها به یکدیگر و عبور جریان اصلی می شود. بطور مثال در مدار بوق یا چراغهای جلوخودرو از رله استفاده می شود. در این صورت با وصل نمودن کلید بوق یا چراغهای جلو، رله ای وصل می گردد و این رله برق مورد نیاز بوق یا چراغهای جلو را از طریق مدار شارژ یا باتری تامین می کند. ملاحظه می شود که رله با جریان برق ضعیفی فعال می گردد و از این رو جریان زیادی از کلید بوق یا کلید چراغهای جلو عبور نمی کند و از سوختن یا جرقه زدن در کلید بوق یا کلید چراغهای جلو، جلوگیری می شود.

شکل زیر عملکرد رله را در دو حالت خاموشی و فعالیت نشان می دهد:

شکل ۲ : وضعیت مدار در حالت خاموشی رله

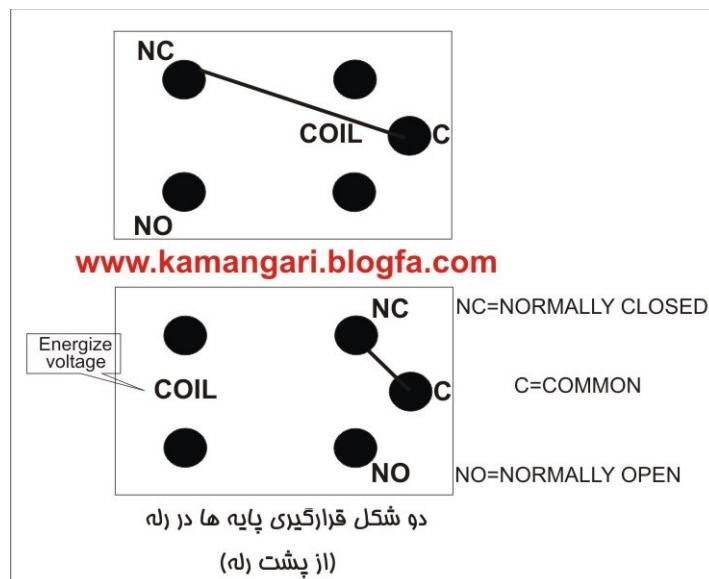
شکل ۱ : وضعیت مدار در حالت فعالیت رله

WWW.KAMANGARI.BLOGFA.COM

همانطور که در دو شکل فوق مشخص است، تغذیه‌ی رله از تغذیه‌ی مدار اصلی که توسط رله فعال می شود، جدا می باشد. به عبارت دیگر، ما با وصل کردن تغذیه‌ی رله، تغذیه‌ی مدار اصلی را برقرار می کنیم تا جریان در آن به گردش در آید.

پایه های رله :

رله دارای ۵ پایه می باشد که دو پایه آن مربوط به دو سر سیم پیچ بوده که همان پایه های تغذیه‌ی رله است و وقتی به پایه های ورودی ، ولتاژ اعمال شود، این سیم پیچ میدان آهنربائی به وجود می آورد . این میدان مغناطیسی باعث کشیده شدن کنタکت بالائی که کنタکت NC نام دارد ، به سمت پائین شده و از کنタکت بالا جدا شده و به کنタکت یا پایه پائین می چسبد . و برق ورودی به خود را از کنタکت بالا جدا کرده و به کنタکت پائین که کنタکت NO نام دارد، می رساند که از آن در ساخت آفتابات بوق و رله فن و رله ۳ قلو کولر و رله دوبل در ماشین های انژکتوری استفاده شده است . شکل زیر نحوه قرارگیری پایه های دو رله‌ی مختلف رایج در بازار را نشان می دهد .

همانطور که مشاهده می کنید ، شکل فوق دو نمونه از رله های رایج در بازار را نشان می دهد که نحوه قرارگیری پایه های آن از هم متفاوت است . اما هر دوی آن ها رله‌ی تک کنタکت هستند . یعنی فقط یک اتصال را برقرار می کنند . در بازار رله هایی وجود دارند که دارای چند کنタکت بوده و می توان از آن ها برای اتصال چندین مدار دیگر استفاده کرد .

ولتاژ مورد استفاده‌ی رله ها برای فعال شدن - چه DC و چه AC - معمولاً بر روی بدن آنها نوشته می شود که این ولتاژ ، مقدار ولتاژی است که برای فعال شدن رله باید به ورودی آن اعمال شود و به ولتاژ تحریک یا Energize معروف است. مثلاً رله ۶ ولت DC . رله ۶ ولت رله‌ای است که بوبین ورودی آن برای آهن ربا شدن ، نیاز به تغذیه ۶ ولت DC دارد تا بتواند اهرم را حرکت داده و باعث برقراری جریان بین کنタکتهای خروجی رله شود .

پس نتیجه می گیریم که به کمک رله می توانیم با یک ولتاژ کم ، مقدار ولتاژ زیادی را کنترل کنیم . مثلاً با ۹ ولت ، یک لامپ ۲۲۰ ولتی را که به برق شهر وصل شده است، را روشن یا خاموش کنیم .

أنواع رله :

در این جا به معرفی چند نمونه از رله ها می پردازیم و توضیح مختصری را در مورد برخی از آن ها ارائه می دهیم .

أنواع رله های قدرت عبارت‌اند از : رله سنجشی ، رله زمانی ، رله جهت یاب ، رله دیستانس ، رله دیفرانسیل و رله بوخهولس .

رله سنجشی : رله ای است که با دقت و حساسیت معینی در موقع تغییر کردن یک کمیت الکتریکی و یا یک کمیت فیزیکی شروع به کار کند. چنین رله ای برای مقدار معینی از یک کمیت مشخص تنظیم می شود و اگر آن کمیت از مقدار تعیین و تنظیم شده کمتر و یا بیشتر باشد ، رله آن تغییرات را می سنجد .

رله سنجشی بر دو نوع است : ساده و مرکب.

رله سنجشی ساده اغلب دارای یک سیم پیچی تحریک شونده می باشد که در اثر تغییر جریان و یا ولتاژ ، تحریک و موجب وصل شدن کنتاکتی می شود.(رله حرارتی و رله جریان زیاد و رله فشار کم)

رله سنجشی مرکب دارای دو سیم پیچی تحریک شونده می باشد . مثل رله ای که نسبت ولتاژ و جریان را می سنجد (رله سنجش مقاومت ظاهری) به کمک چنین سنجشی می توان آن قسمت از شبکه را که اتصالی شده است از مدار جدا کرد .

رله زمانی : رله زمانی نه تنها در حفاظت تأسیسات الکتریکی بلکه در خود کار کردن آنها نیز کاربرد بسیاری دارد. رله زمانی هیچ وقت به تنهایی به کار برده نمی شود ؛ بلکه با رله سنجشی با حفاظت شبکه الکتریکی مصرف می شود و مورد استعمال آن در موقعی است که تاخیری عمده در عمل قطع و وصل مورد نظر باشد.

رله جهت یاب : برای کنترل و سنجش جهت توان و نیرو در شبکه الکتریکی و یا قسمتی از شبکه جریان متناوب استفاده می شود . تعیین جهت نیرو برای حفاظت محلی و سلکتیو در اغلب شبکه ها کاملاً ضروری و لازم است . به کمک رله جهت یاب می توان فقط آن قسمت از شبکه که خسارت دیده و معیوب شده از مدار خارج کرد . حتی می توان از این رله جهت حفاظت ژئاتور و توربین ، در موقع برگشت وات و نیرو نیز استفاده نمود . در جریان دائم برای تعیین و مشخص کردن نیرو تنها سنجش جریان کافی است و احتیاجی به سنجش توان ندارد.

رله بوخهولس :

این رله یکی از مهمترین رله های حفاظتی ترانسفورماتورهای قدرت می باشد ، وظیفه تشخیص بروز هر گونه اتصالی در محفظه داخلی ترانسفورماتور و قطع سریع برق ورودی به آن می باشد . می دانیم که اصولاً ترانسفورماتورهای قدرت به وسیله مایع مخصوصی مانند روغن ، عایقکاری و خنک می شوند . به خاطر سرد و گرم شدن روغن مذبور ظرف انبساطی برای آن در نظر گرفته شده و این طرف از طریق لوله رابطی به محفظه داخلی ترانسفورماتور متصل می باشد .

رله بوخهلس بر روی لوله رابط بین ترانسفورماتور و ظرف انبساط قرار می گیرد و روغن از این لوله عبور می نماید . بنابراین تمامی محفظه داخلی رله پر از روغن می باشد . هر گاه هر گونه اتصالی در محفظه داخلی ترانسفورماتور پدید آید ، در نقطه اتصالی مقداری جرقه و قوس الکتریکی زده می شود . در نتیجه ای این عمل ، کمی از روغن اطراف محل اتصالی سوخته و تولید حبابهای گازی شکلی را می نماید . این حبابهای گازی به طرف قسمت فوقانی ترانسفورماتور حرکت نموده و از طریق لوله رابط به رله ای بوخهلس وارد شده و در قسمت فوقانی رله جمع می گردند . این رله دارای شناوری می باشد که با تجمع حبابهای گاز ، سطح روغن در رله پایین آمده و همراه با آن شناور نیز به پایین می آید .

پایین آمدن شناور باعث بسته شدن کلید الکتریکی رله و تحریک مدار هشدار و یا قطع می گردد . در بعضی از مدل‌های این رله از دو شناور استفاده شده که شناور بالایی برای تحریک مدار هشدار و شناور پایینی برای فرمان مدار قطع دستگاه ، مورد حفاظت می باشد و اگر مقدار جرقه و قوس الکتریکی در محفظه داخلی ترانسفورماتور شدید باشد ، یک موج انفجاری در روغن داخلی ترانسفورماتور به وجود آمده و روغن ترانسفورماتور با سرعت زیادی به رله بوخهلس وارد می شود . همانطوریکه قبلًا گفته شد ، سرعت زیاد روغن باعث عملکرد دریچه ورودی رله می گردد . این دریچه با شناور پائینی رله هم محور بوده و مستقیماً باعث تحریک مدار قطع می شود . هر گاه در اثر علت های مختلفی از بدنه ترانسفورماتور مقداری روغن ریزش نماید ، به مرور زمان سطح روغن در ظرف انبساط کاهش یافته و به رله بوخهلس می رسد . در رله بوخهلس اگر سطح روغن همچنان کاهش یابد ، باعث عملکرد و تحریک مدار هشدار و قطع می گردد . در بعضی موارد مقداری هوای نشستی به رله راه یافته و مانند حبابهای گاز باعث تحریک رله می شود .

رله ها از نظر طرز اتصال به شبکه به دو نوع اولیه و ثانویه تقسیم می شوند :

الف- رله اولیه :

سیم پیچی رله مستقیماً در مدار قرار می گیرد . منظور این است که از ترانس جریان و ترانس ولتاژ برای رله سیمی نمی بریم .

ب- رله ثانویه :

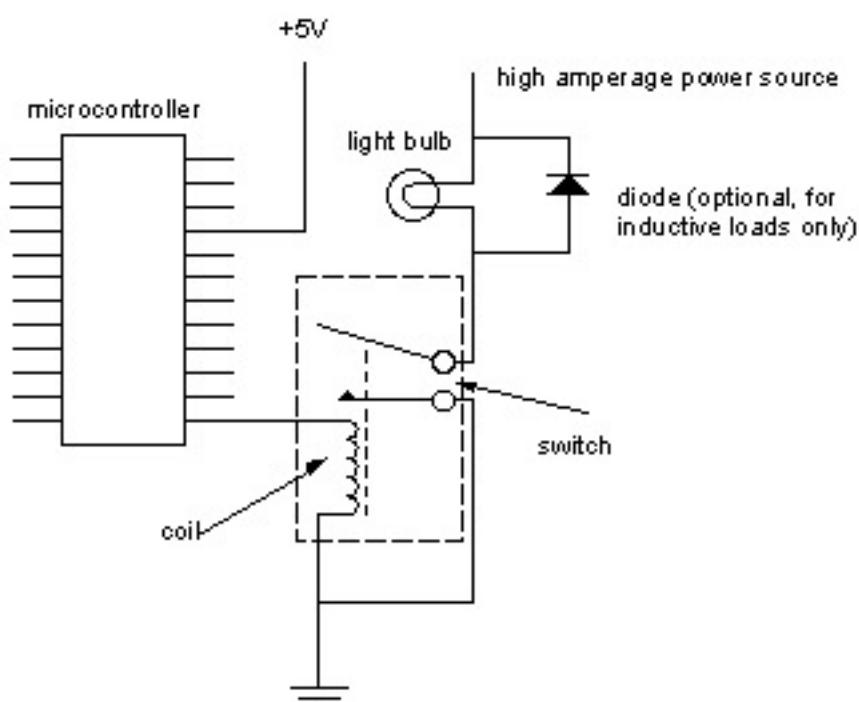
سیم پیچی رله مستقیماً در مدار قرار نمی گیرد . منظور این است که روی خط ترانس جریان یا ولتاژ می بندیم و سپس دو سر آن را برای رله می بریم . در سیستم قدرت از رله ثانویه استفاده می شود .

تاکنون در ساخت رله ها پیشرفت‌های قابل ملاحظه ای حاصل شده است که به ترتیب می توان از رله های الکترومغناطیسی و اندکسیونی ، رله های نیمه الکترونیک ، رله های الکترونیکی و بالاخره رله های دیجیتالی حافظه دار میکروپروسسوری با استفاده از مدارات مجتمع آی سی نام برد .

مدارهای راه انداز (Driver) رله با ترانزیستور و میکرو کنترولر :

تا به اینجا به معرفی رله ، اجزای درونی ، عملکرد و انواع آن پرداختیم و هم اکنون قصد داریم به بخش مهم ، جذاب و پر مخاطب مدارهای راه انداز (Driver) رله با ترانزیستور و میکرو کنترولر پردازیم .

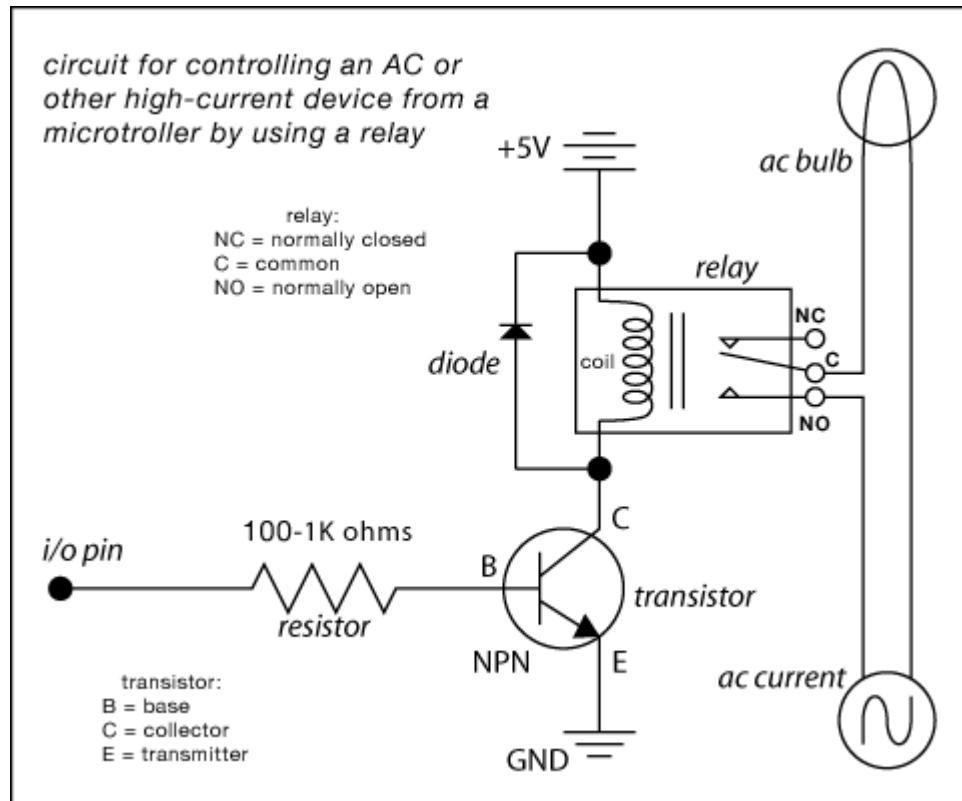
خروجی یک میکرو ، جریان کمی دارد . به عنوان مثال ، اگر پین یکی از پورتهای خروجی میکروکنترولر ، یک (high) شود ، ولتاژی معادل ۵ v و جریانی حدود ۱۰ mA بر روی پین پدید می آید . این مقدار ولتاژ و جریان برای کنترل یک LED که جریان مصرفی کمی دارد ، خوب است ولی برای کنترل دستگاههای جریان بالا به یک مدار واسط نیاز است که با جریان و ولتاژ کم بتواند دستگاههایی با ولتاژ و جریان زیاد را کنترل کند . برای این منظور ، غالباً از مدارهایی شامل رله و ترانزیستور استفاده می شود . شکل زیر ، یک راهکار کلی را برای این منظور نشان می دهد .

در ادامه به معرفی چند مدار راه انداز رله با ترانزیستور و میکروکنترولر که کاربرد فراوانی در مدارهای الکترونیکی دارد ، می پردازیم .

(۱) مدار زیر ، کنترل یک لامپ ۲۲۰ ولتی را نشان می دهد . این مدار توسط ترانزیستور و رله از میکروکنترولر به برق شهری متصل می شود و با high شدن پین خروجی میکرو ، ترانزیستور روشن شده و رله فعال می گردد . بدین ترتیب لامپ ۲۲۰ ولتی که تغذیه‌ی خود را از برق شهر تامین می کند ، روشن می شود .

با گسترش لامپ های ۲۲۰ ولتی و قرار دادن یک نوسانساز (برای خاموش و روشن کردن متواالی لامپ ها) می توان یک مدار چشمک زن ساخت که بطور معمول در مراسم های گوناگون در کوچه ها و خیابان ها از آن استفاده می شود .

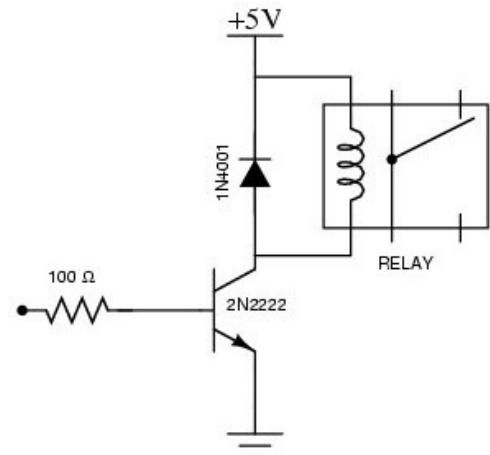
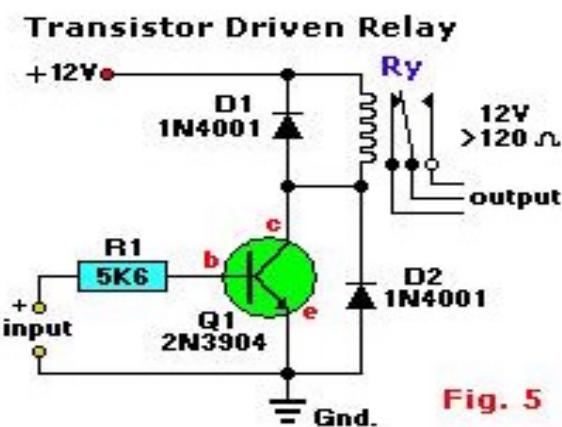
نکته های مهم :

لازم به یادآوری است که رله را مستقیماً به میکروکنترولر وصل نمی کنند . بلکه آن را توسط یک ترانزیستور به میکرو متصل نموده تا عمل سوئیچینگ و تغذیه رسانی ، بخوبی صورت گیرد . به عبارت دیگر ، پورتهای میکرو و یا در پروژه های مشابهی مثل پورت پارالل (پورت پرینتر) ، جریان کافی برای راه اندازی رله را ندارند . پس معمولاً از ترانزیستور برای تقویت جریان استفاده می کنند .

(۲) مدار زیر ، امپدانس ورودی را با ترانزیستور معمولی 2N3904 افزایش می دهد . این مدار توانایی راه اندازی رله های مختلفی را دارا می باشد و مشخصات آن به شرح زیر است :

ترانزیستور Q1 ، یک تقویت کننده ای امیتر مشترک ساده می باشد که اثر حساسیت رله ی ۱۲ ولتی را تا ۱۰۰ برابر افزایش می دهد . به عبارت دیگر ، بهره ی جریان این مدار ۱۰۰ می باشد . مقاومت R1 نیز ، جریان ورودی

به ترانزیستور را محدود کرده (در محدوده ای مطمئنه قرار می دهد) و دیودهای D1 و D2، وظیفه ای حفاظت از مدار را بر عهده دارند. (میرا کننده ای جریان برق و مانع از جرقه زنی در هنگام عدم تحریک رله)

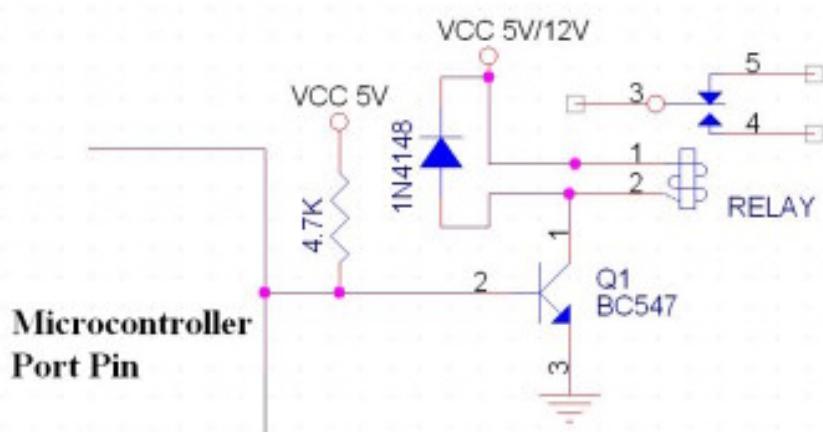
مدار اصلی با ۱۲ ولت

مدار مشابه با ۵ ولت

(۳) مدار زیر، یک مدار ساده‌ی راه انداز رله می‌باشد که در آن از یک ترانزیستور BC547 استفاده شده است.

چون در این مدار از ترانزیستور استفاده شده است، عملکرد مدار به شرح زیر می‌باشد:

هنگامی که پین میکروکنترولر، یک می‌شود، ترانزیستور روشن شده (به ناحیه‌ی اشباع می‌رود) و رله فعال می‌شود و هنگامی که پین میکروکنترولر، صفر می‌شود، ترانزیستور خاموش شده (به ناحیه‌ی قطع می‌رود) و رله قطع می‌شود.

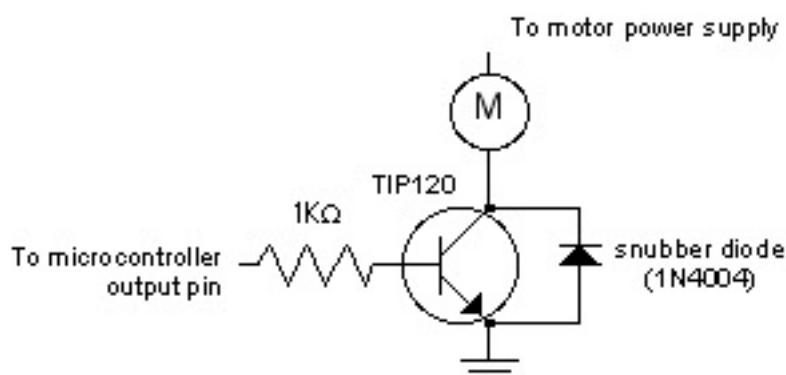

نکته‌ی هم:

این مدار فقط در میکروکنترولرهایی استفاده می‌شود که دارای مقاومت بالاکش (PULL UP) 10K باشند.

برای استفاده از این مدار در مدارهایی با آی سی های دیجیتالی دیگر یا آی سی هایی مانند LM 555، باید بین خروجی میکرو و بیس ترانزیستور، یک مقاومت قرار داد؛ که البته ما در این مدار از این مقاومت استفاده نکردیم؛ چون همانطور که گفته شد، از مقاومت PULL UP داخلی میکرو استفاده شد و از این رو، تغذیه‌ی بیس ترانزیستور نیز از آن مقاومت تامین شد. نکته‌ی قابل توجه این است که به دلیل استفاده از مقاومت PULL UP داخلی، میکرو کنترولر قادر به روشن کردن ترانزیستور نیست؛ لذا از یک مقاومت PULL UP خارجی (4.7k) نیز برای روشن کردن ترانزیستور استفاده شده است.

(۴) شکل زیر یک مدار ساده را نشان می‌دهد که با کمک یک ترانزیستور، یک بار جریان بالا را کنترل می‌کند. بدین صورت که یکی از ترمینال‌های بار (در اینجا موتور) به منبع ولتاژ DC وصل شده و ترمینال دیگر به کلکتور ترانزیستور متصل می‌شود. سپس امیتر ترانزیستور به زمین وصل شده و بیس آن با یک مقاومت 1K به خروجی میکرو متصل می‌گردد. این مقاومت، ولتاژ بیس را در محدوده‌ی مطمئن قرار می‌دهد. چون برای روشن شدن ترانزیستور فقط به 0.7v نیاز است.

کاری از:

مهدی کمان‌کری